

Французькі колонії, та протекторат, за винятком Індокитаю, здебільша зобути після перемоги над томошніми слабшими французькими залотами (як Сирія, Мадагаскар), або після голодової блокади (як Мартиніка).

Гояландські колонії в Америці.
Бельгійське Конго.
Ліберія (американська мирна окупація).

ІСЛЯНДІЯ.

Від 1918 р. була Ісландія об'єднана з Данією персональною унією, себто обі держави мали спільного короля. Крім того Данія заступала Ісландію назовні та вела справи г. зв. риболовської інспекції на данських водах. Договір з 1918 р. передбачував, що 1940 р. може Ісландія виповісти персональну унію.

Коли 9 квітня 1940 р. Данія попала під німецьку мирну окупацію і тим самим втратила зв'язок з Ісландією, ісландський парламент рішив пере-

дати князювати компетенції короля Ісландському правлінню, разом з браалом закордонних зв'язків.

Місяць пізніше обсадили Ісландію британські війська на що ісландське правління зрештувало протестом.

20. травня 1940 рішив Ісландський парламент зирвати персональну унію з Данією та проголосити Ісландію республікою, передаючи компетенції короля (які від 10. квітня до 20. травня 1940 мали правління) — регентам.

Ісландія в тепер суверенною державою під англо-американською мирною окупацією.

В. НЕВТРАЛЬНІ ДЕРЖАВИ.

Ірландія	Туреччина
Швейцарія	Аргентина
Еспанія	Афганістан
Португалія	Савдійська Арабія
Швеція	Єгипет

В. БІРЧАК

До дуба

Як був я малим хлопцем, я часто тобі приглядався. Ти ріс на горбку, кріслатий, могутній та здоровий. Нераз сідав я в твоїй тині і приглядався твоїй корі, митій дощем, грітій сонцем, праженої морозом, неглядкій, потрісканій. Скільки то усяких черв'їв, черваків, хробів і хробачків гніздилися в ній! Скільки їх гризло тебе, щоб звалити до землі.

Бачив я тебе, коли буря й громи над тобою лютували. Буйний вітер хотів тебе звалити, лютий грим над тобою рокогав. В зимі тріскуучий мороз заморозив річку у твоїх стіп, а сніги засипали її рівно з берегами. Весною ти знову зеленів у повній красі, та нагло наскакував новий мороз. Взянуло й жовкло твое листя і ти стояв сумний, як восені.

Бачив я й те, як в часі Зелених Свят гошодар рубав твое гілля, щоб замаїти свою хату — ти ріс недалеко села, і йому було близько й вигідно саме твоїм зеленим гіллям замаїти хату.

А таки!

А таки проти волі всіх тих твоїх ворогів ти ріс! Проти волі всіх малих черв'їв, і проти волі буйного вітру і проти волі бурі, лискавиць і громів, і проти волі тих, що рік-річно ламали твое гілля — ти ріс! Завжди веселий, завжди зелений та могутній! В твоїх галузях плодилися птахи, і твое гілля співало ранньою весною сожкою

голосів, в твоїй тині сідав нераз подорожній.

Нераз бачив я тебе здала на тлі синього неба — ти ріс на горбі і своєю темною зеленим врізувався в погідно-синє небо, аби в часі бурі врізувався своїм верхком в паперово-сіре небо. Вдивлявся я у тебе як у короля — володітеля цілої околиці й пив тав себе, відки берться в тебе стільки непереможної гордості, певности й величчя?

Аж раз прийшов я до пізнання і зглибив твою тайну.

З глибин чорної землі і з висот світлого неба береш свою силу.

З глибин чорної землі витягаєш животоірні соки, кріпиш ними коріння, годуєш кріпкий пень, дрібне галузя й ще дрібніший лист. З висот світлого неба ловиш проміння праясного сонця, вивоуєш з нього усміх і те, що дає тобі усю твою гордість, силу і красу. І так злучивши в собі соки матери землі й силу праясного сонця — ростеш, кріпшаєш, стаєш непереможний. Ми розійшлися, але завжди, коли життя наляляло мені студеної води за комір, і коли обставини хотіли кинути мене до землі — а я згадав тебе. Корінням триматися матері-землі, буйною думкою високо до неба, щоб із проміння ясного сонця твоє високе мистецтво, ясний розум, благородне серце.

А за пізнання хвала тобі, дубе рідної землі!